

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ОДЛУКЕ ЖИРИЈА ЗА ДОДЕЛУ НАГРАДЕ „ПАВЛЕ
СТЕФАНОВИЋ”, ЗА 2017. ГОДИНУ

Жири који чине музиколози Јасмина Зеџ, музички критичар, проф. др Соња Маринковић и проф. др Весна Микић, са Факултета музичке уметности у Београду, Ивана Неимаревић, музички уредник на Трећем програму Радио Београда, и проф. др Мирјана Веселиновић-Хофман (председник Жирија), донео је одлуку да Награда „Павле Стефановић” за 2017. годину припадне музикологу мр Ани Котевској, за критички есеј о композицији *Велики камен* Иване Стефановић, а под насловом *Нараџија која не прича приче*.

Од укупно 89 радова писаних у жанру есеја и (дневне) критике, Жири је начинио ужи избор (у којем су били још и радови Стефана Цветковића, Иване Миладиновић Прице, Стефана Савића и Ане Стефановић), на основу кога се - већином гласова - определио за професионално ауторитативан, есејистички слојевит и критички суптилан текст Ане Котевске. Напис је био јавно представљен 9. новембра 2017, у оквиру Трибине „Нови звучни простори”, а објављен је на сајту Центра за музичку акцију.

АНА КОТЕВСКА, музиколог, београдски и париски ђак, један је од наших водећих музичких писаца, са богатом професионалном каријером примарно везаном за Радио Београд, најпре за Трећи, а потом и његов Други програм. Била је директор Музичког информативног центра Сокоја, члан је Редакције Међународног часописа за музику *Нови звук*, председник Музиколошког друштва Србије. Коаутор је књиге радијских интервјуа *КонТакт*, аутор књиге *Исечци са краја века - музичке критике и (не)критичко мишљење 1992-1996*, и великог броја музиколошких студија, есеја и критика.

У свом напису *Нарација која не прича приче*, Ана Котевска поставља радиофонску поему *Велики камен* Иване Стефановић у окружење композиторкиног укупног досадашњег стваралаштва, а, посебно, њених композиција рађених на фрагменте драме *Хасанагиница* Љубомира Симовића (композицијâ *Она* и *У мраку*). Реч је о окружењу које се из теоријске визуре Ане Котевске указује као јединствено у смислу оног поетичког и естетичког а медијски различито артикулисаног на начин, како то ауторка истиче, „процес[а] истраживања односа [између] текста и музике, речи и гласа, који води постепеном ширењу и продубљивању тих односа и смислова значења”.

Ауторка суштински компаративно тумачи однос између музичких елемената и литерарног предлошка композиције, динамично повезујући потребне фактографске податке са деликатном психолошком карактеризацијом свих протагониста из поеме *Велики камен*, као и са ненаметљивом али чврсто функционализованом анализом дела.

Текст истовремено садржи и критички став према композицији Иване Стефановић проткан и критичким разматрањима на једном ширем плану – плану проблематике односа између категоријâ радиофонског остварења и музичког дела схваћеног у традиционалном смислу речи.

Критички есеј Ане Котевске о композицији *Велики камен*, одликује се професионално сувереном, дубоко личном ауторском нотом којом су обележена не само њена теоријска гледишта и мисаона драматургија ове упечатљиве текстуалне минијатуре, већ и сам обликотворни процес вођен прецизним и ауторски надахнутим језичким 'гласом'.

Проф. др Мирјана Веселиновић-Хофман
Председник Жирија